

Reflexions de Lledoners

«És hora d'estar a l'altura. Això només es farà si som capaços d'estar junts en els grans consensos que ara mateix existeixen a la nostra societat»

Entro a Lledoners el dia que s'ha sabut que la Fiscalia continua demanant rebel·lió a líders polítics i socials del meu país. Des de dins de la presó, sentim clarament els crits i les reivindicacions de l'acte de suport de l'exterior.

L'Oriol Junqueras i en Raül Romeva m'expliquen que els reclusos han aturat les activitats més "sorolloses" perquè es poguessin sentir els parlaments i les cançons. Fins i tot els qui tenien previst de jugar a futbol, ahir van decidir d'anul·lar el partit com a mostra de solidaritat.

Molta gent, com jo, vam fer el pas a la política institucional fa ben poc. De les darreres coses que ens esperàvem era que hauríem d'anar a actes on demanéssim la llibertat de gent que hem tingut tan a prop. En el meu cas, es fa especialment estrany demanar la llibertat, entre d'altres, del qui va ser el meu professor d'Història a la universitat.

Es fa estrany trobar-nos, davant per davant, en aquesta sala freda i aquestes finestres tan altes per on veiem enfosquir el cel. El meu professor d'Història era l'Oriol Junqueras.

Els polítics i polítiques empresonats des de fa un any, com ell, ho són per haver organitzat l'1 d'octubre, per haver posat urnes al carrer, per fer que gent com jo hi pogués ser; per haver defensat fins a l'últim moment la democràcia.

L'1 d'octubre va marcar un abans i un després en la història del nostre país. Va ser el dia que, a ulls del món, ens vam guanyar per sempre el dret a decidir i construir el nostre futur. Va ser el dia que vam demostrar estar a l'altura com a poble i que vam demostrar que el futur del nostre país el volíem decidir de manera lliure i col·lectiva.

I encara més, dos dies després, el 3 d'octubre, els catalans i catalanes vam actuar com un sol poble que sortia als carrers per deixar ben clar que, penséssim el que penséssim, des de la transversalitat, no toleràvem més vulneracions de drets i llibertats.

Un any després d'aquells empresonaments, i pocs mesos abans de començar un judici ignominiós, és hora d'estar a l'altura. Això només es farà si som capaços d'estar junts en els grans consensos que ara mateix existeixen a la nostra societat.

Un clam contra la repressió a Catalunya, per la llibertat de presos i preses, sense excuses, sense ambigüitats o vacil·lacions, sense peròs. Entenent que això pot ser el motor per a construir una gran majoria social i política que no només ens apropi a poder decidir lliurement el nostre futur, sinó també a construir un país veritablement nou.

Fa poc que alguns hem fet el pas a la política institucional, però no cal gaire temps per adonar-nos que el país passa per un moment crucial i que caldrà estar-hi a l'altura. Haurem d'empènyer des d'on calgui per construir una resposta que pugui arrossegar grans majories socials i polítiques per ser més forts, no només per resistir, sinó per construir.